

Nurullah Zafer Okur

- Őirler -

Yayın Tarihi:

23.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acizane Tavsiyane

Gözleri yalandan bakışlarla bezeli
Güzel sözler nutuklar dolu cümleleri
Över yüceltir sevdiğini söylerde durur
Riya çamurunda yıkanır durulur
Öyleki senin ruhunda yürür
Yürüdükçe aklını vururda durur
Pozitif elektriğinin herşeyinin der
Öl de ölürüm bile senin için der
Senin varacağın noktaya önceden gider
Giderde orada seni överde över
Herşeyim sahibim onsuz yokum der
Şımartır ruhunu hep uyuşturur
Alışır artık varoluşun onun varlığına
Hatta bağımlı olur tüm anlamıyla
Artık köle sensindir asla o değil
Şimdi seni o koşturur tüm varlığıyla
İşte sözün özü SEN HEP SEN OL
Kanma tatlı söze SINIRINI BİL

Nurullah Zafer Okur

Alıntı Duygular Ve Bir Karmaşık Dünya

Harflerim alıntı kullandığım Alfabaden çaldım onları
Parmaklarım Alıntı Yaratan verdi
Kalemim alıntı onuda bir yerden aldım
Gözlerim seni inceleyen alıntı
Yaratan verdi
Peki ya duygularım
Onlar çizgileri izlerken nasıl bir alıntıdırki
Zihnime işler
Nasıl bir rüyadırki alıntı rüya
Geceme girer
Pus çökmüş hayatımda sisli yollarım
Alıntılarla süslü etrafımda güzellikler
Ama ya hislerim
Alıntımıki acaba bu yaşadıklarım
Kendi yaşamım yaşadıklarım
Alıntımıki aldanmışlıklarım
Sen? ya sen..
Alıntımısinki sevinçlerim yada hüzünlerim...

Alıntı hayatlarda kendi yaşamlarımız ile kalmak dileği ile..

Nurullah Zafer Okur

Avucundaki Gizli Kader

Tut ve çek hızla kendine biraz daha
Belki varışları yada
Kaçışları yakalayabilmek adına..

Dokunabilmekmi kaderine
Yada sımsıkı avucunda gizlemekmi
Bildiğini bilmemezlikden gelme adına
Sarılabilmekmi kaderine
Belki hırsla yada yorgun kollarla

Her koşuşunda varışlara
Belkide kaçışlara
Yorgun gözüksede beden
bir dinlencedir aslında
Yaşayan ruhun için
Tut ve çek hadi
Beni kendine yada sende gizlediğini sana..

05/01/04
İzmit

Nurullah Zafer Okur

Başlangıçlara

Parmağımı uzattığım yıldız
Bir yanıp bir sönen kırmızımsı mavimsi
Belki küçüklüğü kadar uzak
Yada gözümde ışıldıyacak kadar yakın.
Titrek mum ışığı yüzüme yansırken
Kapanıyor ışıldayan gözümün üstüne
Göz kapaklarım
Ve belki inilti bir ah
Belkide özlem kokan bir nefes salıveriyorum
Yorgun dudaklarımdan
Ve bir özlem tutuyorum
Sımsıkı avuçlarımda
Hayal kapısında bekliyor ruhum
Çaldığım her kapıdan; Yine çıkan ben.
Tekrar açıyorum gözlerimi
Silkinerek kötü hülyadan
Yıldızlara takılı bakışım
Birden irkilen yüreğim
Daha bir dikkatli bakıyorum o parlak yıldıza
Göz kırpan kimki?
Tatlı bir tebessüm ilişmiş dudağının kenarında
Gözgöze gelmekden titreyen ben.
Gözlerimden içeri yıldızdan ılık ılık akan bakış
Ta içime..
Bir çoşkun heyecan alıyor
Bir tatlı telaş geciriveriyor eline beni, benliğimi
Ve fısıldıyor kulağımdan içeri bir nefes
Ne güzel sözler bunlar varmışydıki yeryüzünde?
Dokunmak isteyen parmaklarımin ucu kadifemsi Göğ
Belki tenine gecenin
Takılıyor bir gerçeğe
Bir anda açılan gözlerim
Karşımda aynı gök
Aynı gecenin bağrındaki aynı ben
Peki ya hangisi rüya?
Hangisi Gerçek peki

Ve yine özelemlerime sarılıp uyuyorum.
Güzel bir sıcaklıkla
Kucağımda hayaller.
Meraklarımsa ardımda..
Başlangıçlara...

Nurullah Zafer Okur

Başrolde Kim Var?

Beynim uyuşuyor..
Ellerim yanaklarımda başım arasında
Ve bakıyorum derinlemesine hayata
Yandan ve bezgin..
Vucudum ağırlaşıyor. Benmi vucudumu taşıyorum Vucudummu beni..
Aklımda düşünceler yumağı.. Tamam herkez gibi yazıyorum bende..
Ama herkez olmamanın telaşı ile..
Beynimde ters çizgilerle düşen iz düşümleri..
Beynimmi beni düşünüyor benmi beynimi?
Hayat yolu adım adım içime
Ulaşmaya çalıştığım hedeflermi kaçıyor ne..
Yoksa hayatımı beni yaşıyor benmi hayatı? ?

Nurullah Zafer Okur

Bir Seveda Masalı

Toprağa doğru eğmiş dallarını
Bir ulu ınar
Hasretle bakmış dallarını uzatıp
Yıllanmış aşkı,hasreti,özlemi,kara toprağa
Açmış kollarını toprak
Otlarından alılarında
Sarmış ulu ınarı hem uzak hemde yakın
Sarmalamış yeşilliklerle Özlem ve sevgi yüklü
Ve hatta toprak vermiş
Belki papatya Lale ve bazen gelincikler
Ulu ınar toprağı toprak ulu ınarı
Seyretmişde doymamış ve fisılđařmıřlar
Bazen de rüzgar uğuldamışda seveda türküleri mırıldamış
Okşayarak her ikisininde şevkatle
Sonbahar geldimi Koca ınar
Sararmış yapraklarına hüzünlü bazende Sevgi şelaleleriyle taşmış
Anmalar karalamışda
Bırakırmış usulca
Kara toprağın bağrına
Kimbilir ne aşklar gizli
Her bi yaprakda..
Beklemışler belki yıllarca belki asırlarca kavuşmayı
Bütün olabilmeyi Hasret Özlem ve Heyecanla
Lakin
Her aşka birbalta vuran
Her aşkın bir baltacısı vardır ya
Ulu ınarla Kara toprağın bahtınada
Bir baltacı çıkmış elbet
Kara toprağın bağrında çizmeleri
Avucunda başka bir çınarın akibeti
Bir balta sapı
Gökyüzüne doğru kalkan balta
Her defasında darbe indirdiğinde ulu çınarın bağrına
Ve belki bahtına
Her aşık gibi sessiz çığlıklarını savurmuşlar rüzgarlara
Ve son darbede ulu ınar
Ağır Ağır devrilmiş aşkı Toprağının kucağına
İşde kavuşmuş toprağına nihayet
Ama ölü bir bedenle..
Aşk bu Farklımıki sonlar?

Nurullah Zafer Okur

Bir Umut Öyküsü

Offff
Uzaksın ya şimdi
Böyle yüreğimden öte
İçimden gittin ya kopup
Belki kısa bir süre
Yandı içim yandı inan
Acımasızca durmaksızın
Titrek bir mum ışığıyla
Geceyi, karanlık bulutları aydınlattımda
Sensizlikten kararan içime
Tesis edemedim be gülüm
Hani birazlığına gittin ya
Öyle kopup taa derin bi yerinden içimin
Öyle bir karanlıktıki gülüm
Siyahlığıyla meşhur geceyi
Gözlerinin siyahını bide
Kıskandırdın bilmeden gittin ya..
Şimdi sen gittin ya hani cevapsız
Soruları anlamsız bakışları
Bide canı çıkasızca sensizliği
Koyuverip kucağıma hani birazlığına
Kattım ya bende mevsimi mevsimlere
Ümitlerim gözlerimin altında çökmüş
Gözledim ya çıktığın yeşil boyalı kapıyı
Hani çarptığın çıkarken bi buruk
Yıllarca
Öyle bi bakmak geldi aklıma
Yeşil senin çıktığın kapıdan başka yere
Aynada tanıştık
Beyaz saçlı buruşuk yüzlü adamlar
Senin hikayeni anlattı
Üzıldüm acıklıydı çok.Hatta ağladım onunla
Biraz ama çok değil biliyorum kızarsın sen
Okadar çok şey biriktirdimki
Bana verdiğin yeleşimin cebinde
sana anlatacak daha
Sen gel gülüm..
Tamammı gel sen..
Hepsini paylaşacağım seninle
Cebindeki yeleşimin
senin verdiğin..
Bekliyorum seni yeşil boyalı
Boyası dökülmüş kapının ardında
Çalmadan gir açamam çünkü
Tutmuyor artık sensizlikten donmuş ellerim
Gel gülüm
Hadi gel..

Nurullah Zafer Okur

Çiçekci Kız Ve Cenaze

Kırılısıca eller uzandı O'na
Geçirdiler kirli parmaklarını duygularına
Geleceğine takılıp kalmış gözleri
Gözyaşlarında boğdular mutsuzluğunda
Oysa
Bir mutluluk baharı idi
Tüm beklediği
Hançere katlanmıştı
Susmuştu ama
Bir sevgi pınarı idi tüm susuzluğu
Sildiler onuda hayatınıda
Acımadan hisimla ve hayasızca
Yazık sana çiçekci kız
İçimi yaktın
Cenazedeki yağmurda aslında
Toplum yaralarından aktın..!

Nurullah Zafer Okur

Elinizde Azcık Umut Kaldımı Acaba Bayım?

Biriktirdiğim heyecanlarımı harcadım,
Şu solgun güz yıllarımda.
Hep avuclarımdan taşarken coşkum,
Şimdi göğsümü zorlayan boşlukdan öte değil.
Durmuyor akan içime,
Ilık kanın gibi masum bakışın.
Durmuyor anlamsız serzenişlerde,
Gizlenmiş yoksun öykün.

Uzакlara fırlatılıp atılmış,
heyecanlarım kadar uzak.
Tükenmiş duygularım,
O Yazgünü kadar tuzak.
Elinizde azcık Umut Kaldımı Acaba Bayım?

Ellerimi başımın arasına aldığım gece / İSTANBUL

Nurullah Zafer Okur

Gökyüzünün Yaşları Ve Yavrucak

Islaktı gozyaşları
Yumuşak geçişlere gebe gökyüzünün
Geceyi delen her bir damla
Hızla ilerlerken toprağa
Kimbilir Bir çatı bulamamış
Sığınacak bir yavrucağa
Çarpardı hızla vardığı yerde
Yumuşak geçişlerle
Gözyaşları gökyüzünün
Bazende zihinlerdeki hayallere
Yada düşlere düşerdi
Olanca ıslaklığı ile
Hani Gökyüzüne doğru uzanmış
İki minik avuca
Dedim ya o yavrucağa
Bazende ümitlere çarpardı hızla
Islak ama yumuşak geçişlerle
Düşerdi umarsızca
Gözyaşları Gökyüzünün
Geceleri.
Umutlara rahmet bazen
Düşlerindeki kuraklığa umut olurdu bide
kimi zaman kandırmalarında
Minik yavrucağın oyununda
Geceyle saklambaç.
Ve ebelerdi her bi damlacık
Islak..
Sımsıkı sardıkca göğün gözyaşları
Daha bir gülen minik yüzü
Hafiften titreyen dudağı
Sımsıkı sarardı göğün gözyaşlarını
O koocaman yüreği ile
Belkide hepimizinkinden büyük..
Göğün Gözyaşları ile dansı
Geceye yorgun düşene kadar sürerdi
Minik bedeni..
Ve sığınmadan umarsızca bırakırdı
Kendini Göğe gece kadar rahat
Gözyaşı kadar süzülen
Gözlerindeki damlalar kadar tuzlu
....
Minik adamın yüreği
Daha küçücük elleri
Üşümüş yavrucağın bedeni
Ve ıslaktı
Gökyüzününün gözyaşları
Hepimizin evinden sıcaktı
Miniciğin Hayalleri..! !

Nurullah Zafer Okur

Hisset

Sığma içime sığma
Taşa bildiğin kadar taş sımsıkı yüreğimdeki
Bulduğun sızıntılardan
Taş içimden fışkırarcasına
Büyük dalgalar kadar umutlarımla

Her günümün gün batımındada olsa
Her anımın bitiş noktasındada

Doldur tekrar tekrar içimi
Yaşam hikayelerinin fısıltılarıyla
Hüzünlerimle ve kırık anılarımla
Yaşam sevincimle korkumla
Bir titrek mum ışığımla
Benle
kaynaş içimde herşeyimle...

Yaşamımın kan sızısındada
Soluğumun yeniden başladığı her anım'dada

Hisset..

Benim olduğuna ancak böyle inanabilirim..

Nurullah Zafer Okur

Hissiz Gece ve Hüzün..

Hışırda yüreğimde,pencerenin arkasındaki ruzgar,
Uğulda yüreğimde az dalgalarınla.
Al beni gece, tut kalbimin kulpundan.
Uzat parmaklarının ucunu,koca yaşlı ağaç.
Uzat da sonbaharına çek al.
Es gece içime içime..
Esde uçur içimden kirik dökük anıları..
Sil süpür avucumdan dökülen umit kırıntılarını.
Al götür bilinmeze kimsesiz Ruhumu.

Nurullah Zafer Okur

Islak Karanlık

Sırımsıklam bir karanlık
Heryanımda ıslak ışık hüzmeleri
Süzülürken tenimden
Kaybettiğim Titrek sevda ateşini
Ararken yarı körleşmiş gözlerim
Karanlığı yarmak isteyen kulacım yada
Hep bir sertliğe Yansıyan duvarlara çarpıyorken
Karıncalaşmaya yüz tutmuş duygularımda bir hareket
Yitik sıcaklığında bedenimin akıyorsa hızla bir his en derinden
Bu bir şiirin kulağıma fısıldanmasındanmı
Yada Gözlerimin önünde donmuş duran
Ama anlamlarla yüklü bir resimdenmi bilmem

Bilmek istediğim zaman içerisinde
Gizlenmiş anlarda buluşlarım seni
Bende keşfedişler seni
Her yitiriş bir başlangıç
Belkide her son yeniden doğuş
Nice An hüzmelerine gecelerde...

Bir sevdadır yaşam. Şiirdir. Bazende yaşanılacak Anların gizlendiği
Bir bulmacadır. Çözülme bekleyen ıslak karanlıklarda..

Nurullah Zafer Okur

İssızlığında

İssızlığında bir ıstrapla kayruluyor içim..
Sessizliğin ığlık çığlık boğuyor zihnimi..
Karmaşaların dansı beynimde uğul uğul..
Uzaklar daha bir parmaklarımın ucundandan uzak..
Sensiz gecenin en plotonik tarafını yaşıyorum..
Senden Mad' a..

İçime esen bir şarkı ılık ılık,
Senden yana.
Buz kesmiş ruhumda sesin sıcak ve yumuşak.
Birbirine karışmiş yürüyüşüm; nereye olduğunu bilmediğim,
Gölgelerin ardına..
Gönlümü kaptırdım ıssızlığına..
Parcalarım gidiyor birbiri ardına..
Hayatta son bir nefes isteği ardı ardına..
ıssızlığın...!

Nurullah Zafer Okur

Kar Yağar Hayallere

Kar yağar hayallere
Islak bakışlı sevgim
Bir kar düşer burnuma
Islak öpüşlü yarım

Erir ruhum sevginde
Dökülür yavaş yavaş
Her bir güneş damlası
eritir yavaş yavaş

Kar yağar gönüllere
Beyazdır benim sevgim
Bir kar düşer avcum
Bırakma elim yarım

Kar ol Güneş Ol
Damla Damla ak bana..

Anonim Deneme

Nurullah Zafer Okur

Keşfedişler (I)

Herzaman bilmediğin bi diğer boyut hep vardır. Örneğin şafak söktüğü sıralarda karanlıkla aydınlığın boğuştuğu anlar vardır. Bu muhteşem görüntü seyredip mest olduğumuz çeşitli renklere bular hep gökyüzünü. En son yenilen karanlık, kızıl kanlarını bırakarak gökyüzüne çekilir gider. Zaferini kutlayan günışığı, güneşin ışıklarını yüzlerimize vurup sevinç doldurur çoğu kez içimizi..

Sonra gün rehavete kapılırdı geceyi yenmenin zafer sarhoşluğunu üstünden atamaz ya.. İşde o en zayıf anında öyle uykulu gözlerle rengi solduğunda gündüzün, Gece karanlıklarını hızla salar üzerine gündüzün. Ve Şafakla geceyi yenip karanlıkları söküp atan günışığı, güçlenerek geriye dönmüş karanlıklara karşı mücadelesini sürdürür ama nafile. Bu seferde gökyüzü Günışığının kanları ile Al al olurda karanlık hızla sarar gökyüzünü hırslıca.

Ve yenilgilerin ve zaferlerin kanla reklendiği bu dünyada herşey modellenmiştir bu gökyüzündeki savaşlardan ve mücadeleden.

Ama gecede hep kalmış bir grup yıldız vardır ya? Hani hiç ışığını kaybetmeyen.. İşde hep yıldızlar gibi sayıları bilinmeyen ama ışığını kaybetmemiş birileri hep vardır. Ve bunlar toplumun güneşli günlerinde değil, hep en karanlık günlerinde farklarına varılırlar. Varlıkları neşe verir. Ve onlar hep gündüzün geleceğinin umutlarını anlatırlar. Bazen kelimelerde bütünleşmiş anlamlarla.. Bazende bir şiir olur akarlar gökden taa yüreğimize.. Birde bir ay vardırki bizim yaşama umudumuzdur. Hiç sönmez. Söndüğünü düşündüğümüz anda, aslında sönen ay değildir. Bizim gözlerimiz kapanmış ve bu hayattan uzaklaşma süreci hızla başlamıştır. Bitiş süreci.. Bu rakamlarla ifade edilen yaşla ilgili değil Yaşanmışlık yaşı ile ilgilidir belkide.. Kimbilir..

Nurullah Zafer Okur

Keşfedişler (II)

İsimsiz bir günün içinde
İsimsiz gördüğüm herşey
Yada görmek zannettiğim
Görmeyişler
Hem ne farkederki görsem yada görmesem
Nede olsa isimsiz değilmi
Yada isimlere anlam yükleyen insanımı
İsmimi bana danışmayanlarmı yoksa
Yani biz olmasak isimlerin anlamları neye göre yorumlanacak
Belkide herşey daha güzel ve daha bize özgün olacak
İsimlerde kaybolup giden ömür Gördüklerinin nasıl ne isimle anıldıkları ile uğraşacağına
Gördüklerini isimlendirip
Hayatıda daha bi kendine özelleştirecek
Ve belkide Kişisel hayatı ancak ozaman bulacak
Kimki bize bu isimleri dayatıp
Anlamlandırmak için çaba sarfedenler
İletişim dedikleri o güzelliklerin varlığını
Kendi menfaatlerine yontanlarmı yoksa..
Anlamsızlıklardan arınmış
Dayatılmış anlamlardaki isimlerden yoksun
Kişisel anlamların dopdolu olduğu bir dünya
İsimsiz Adamın İsimsiz ve İzinsiz düşüncesinde hapsolmuş
İsimsiz bakışlara Mahkum..
Kişisel dünyalarda görüşmek ümidi
Nah şuramda

Nurullah Zafer Okur

Keşfedişler (III) [İnadına Düşünceler]

Mutluluk.. Mutlu yıllar.. Mutlu ol.. Hep mutlu kal.. Mutlu ol ne olur. Mutluyuz.. Mutlu toplum.. Onlar artık mutlu..

Mutluluk. Adı konulmuş, İçeriği değişken,Zorla dayatılan bir anlam...

Niye Hayatımı ona göre yönlendiriyorum? ..Niye hayatların anlamı o? Niye herşey onun için yapılır?

Niye kendimize bu işkence. Hep mutlu olma adına atılmak istenen adımlar niye? ?

Zıttı olan kavrama bu düşmanlık niye? Niye toplumumuzda Anti mutlulu lar var?

Niye at gözlüğü ile saldıran insanlar Anti mutluluğa bu kadar uzaklar?

Yoksa tekdüzeliğin rehavetinden sıyrıлма endişesimi?

Yada araştırmacılıktan sıyrılmış benliklerin

Hep mutluluk oyunu kolaycılığımıdır esir alan bizleri..

Mutlu olmama adına çaba niye sarfedilmez

Mutlu olma adına sarfedildiği kadar örneğin?

Israrla gelecekler daha bir mutsuzluk üzerine kurulmaz?

Peki bugün mutluluğun adını kendine göre koymuş olanlar

Ozaman mutsuzluğa ne isim koyacaklar?

Yinemi mutsuzluk?

Ya ozaman mutsuzluk adına çalışan toplumun çoğunluğu

Mutluluk adına çalışanları görünce

Nasıl düşünecekler acaba?

Mutsuzluk felsefesi üzerine kurulmuş bir toplumda Mutluluk adına

Onun geleceğimizde olması gerektiği adına birşeyler karalayan

Toplumda yaşama hakkı olan birini

En azından benim kadarmı yargılayacaklar?

Mutluluk ve Mutsuzluğun kesiştiği sınırlarda

Görüşmek üzere..!

.....
Belki Hayatta Hep Kaçtıklarımızı

Anlamaya Çalışırız Kimbilir..

Burda bahsedilen Mutluluk Sadece bir Konu mankeni..! !

.....
Nurullah Zafer Okur

Kötürüm Bir Gece Çöker

Kötürüm bir gece çöker
Sisli karanlık gönlüme
Her zamankinden sanki burukluğu yaşatan..
Yalnızlık bir abide gibi yükselirken adım adım
Karmaşanın içinden sıyrılıp bakan gönlüm
Gerçeğe çeviren gözlerini ruhum..

Kötürüm bir gece çöker
Puşlu hayalimsi zihnime
Buğulu bir ses kulaklarımda
Kurtarır sanki bir an karmaşadan
O dar yolda yürüyen küçük ben'i
İlkbahar tadında bir his
Hayale çeviren gözlerimi bir anım..

Kötürüm bir gece çöker
Şaşkın biçare An'ıma
Pençeleri boynumda hayatın
Kaçmak isteyen ruhumda bedenimde
Esiri olduğunun farkında yaşamın..
Bağırma saplanan bir gerçek
Kalbimde mızrak mızrak dönülmesi imkansız
Geçmiş rüyası...

Nurullah Zafer Okur

Lanetli Sonbahar

Sonra bir gece....

Bir buğulu puslu sonbahar gecesiydi, kaldırımlarını kaçırdı ayak izlerimden..
Bir sonbahar gecesiydi yaprakları bile kararmış..
Bir buğulu akşamdı seni saklayan..
Ve bir cıgıktı sesini boğan..
Boğazıma düğümlenmiş sözcükler..
Senden kopamam diyecek kadar bağımlı
Senle ölecek kadar bağımsız..
Ve o mahalle kadar ıssız..
Sinekler gibi vızıltılı...
Mırıltımı ne..
Her dokulen yapraktaki birikmiş huzun damlacıkları kadar
Bir buğulu sonbahar guluydun işte..
Sarardın gönlümde ve döküldün.
Sende kurtulamadın o hazan mevsiminin gazabından..
Lanetli Sonbahardı
Elveda..!

(Ekim/1999/Sakarya)

Nurullah Zafer Okur

Mora Boyalı Ankara Akşamı

Belli belirsiz bir hayal
Yeşillige muhtaç beton yığınları
Arasından fışkırıp göğe doğru
İsyan edercesine istila edilmesine
Bir Ankara akşamı
Mora boyalı

Gökyüzü fırça fırça bir sükut
kuş sesine yağmur sesine muhtaç bir çığlık
Çıkıp bağrından bendini aşip
Karşı çıkarcasına boğuluşuna
Bir Ankara akşamı
Mora boyalı

Yitik sevdaları caddelere gömülü
Sevgiye muhtaç yalan aşklardan ötürü
İçinden kopup kalbinin yollara doğru
Dökülüp sarılıp koklamak istercesine
Bir Ankara akşamı
Mora boyalı

Kayıp umutlar ertelenir burda
Çaresizlik kasıp kasıp kavurur
Ta ciğerlerinden akıpda gelen
Bilinmez gelecek sahillerine vururda durur
Öylesine bir Ankara akşamı
Mora boyalı

Ankara / Ocak

Nurullah Zafer Okur

Sahtekar Kelimeler Ve Cümle

Sahtekar cümlecikler
Yalancı sevgililere
Şahitlik yapar
Kırılgan kişiliği
Narin sevgiliinin
Şerefsiz kelimelerden kaçar
Rengarenk hayallerle bezeli

Anlamsız kurgular
Paranoyak hayallere bağlanır
Ve sahtekar cümlecikler
Yine gizler maskelerle örtülü
Utanmaz yüzleri
Hayasızca

Yine şahitlik yapar yeniden
Pervasızca ard arda dizildikçe
Kalles cümlecikler
Sahte sevgililer adına
kullanılmaya hazırlanmış
Yalancı aşk tortularına..!

Nurullah Zafer Okur

Yolcu

Biter bir yudum umut daha
Her çıkmaz sokağın
Ümitle tüketilmiş her adımında,
Her kaldırım taşında,
Ve her minik, kırık arnavut kaldırımında.

Yolcu
Çıkmaz sokakta ilerleyen yolcu.
Bilerek girdiği sokağı
İstemedi yürüdüğü sokağı
Sindirerek içine içine..
Yinede elinde biriktirdiği umutları
Sımsıkı avucunda sıkın..
Her adımda sımsıkı tuttuğu avucundan
Sızarak yerlere sacılan..
Bir ümitli bir ümitsiz
Belirsiz yolcu...

Yiten her ümit'de
Yitirdiği bişeyleri bulan;
Bir gölge yolcu..
Bir sızıntı yolcu..
Bir belirsiz bir puslu..

Biten çıkmaz sokaklarda
Çıkan bişeylerin hala var olduğuna,
İnancını yitirmemiş yolcu..
Her anında yanındayım yürü sen..

Hiç eksik etmediğin tebessümün bir avucunda
Saçarak dökerek tuttuğun umutların ise
Diğer avucunda..
Her anında yanındayım; soluğunda..
Yürü sen taşlara aldırmadan..
YOLCU; bu sokak çıkmaz! ! diyenlere aldırmadan,

Ben benim yolcu
Gölgem de olsan sende ben sin..
Ver elini kim demiş çıkmaz diye
Ver elini dayan bana yolcu
Gidelim gökkuşağının altına çıkar sokaklardan
Umarsız umutlu ve tebessümle
hadi gel....

06/06/03
Sihirli gece beynimi oyarken!

Nurullah Zafer Okur